

אך בעשור (ע"י) לחדש השביעי. והכל סוד אחד. כשעומד העולם הבא בסוד של כל עשר האמירות על החדש הזה, נקרא בעשור. וכשנרשמת הלכנה בשלמות אחת בינייהן, נקרא בחמשה עשר, שהרי ה' התחברה ונתחקה ביניהם.

ובסוד זה י"ה, וכשעומדת בשם זה, אז מתחברת בה', והיא נוספת (אל התחתונים לזון אותם ולתת להם טרפם ומתוספת) היא בסוד האות ה' כמקדם. אחד, להתקק ולהתחבר בסוד שלמעלה, ואחד, כדי לתת מזון למטה, ואז עומדת הלכנה בשלמות לכל הצדדים, מעלה ומטה, בסוד השם הזה, להיות הפל סוד אחד ושלמות אחת.

יהושע זהו סוד של השלמת הלכנה באותיות הללו בן נוי". נוי"ן ודאי, שהרי נון היא סוד הלכנה, מלא בסוד ההשלמה של השם הקדוש, ואז הוא מלא רוח חכמה ודאי.

משום שהנקדה העליונה, שהיא י', מתפשטת ומוציאה רוח, ואותה רוח עושה היכל. ואותה רוח מתפשטת ונעשית לששה צדדים. אותה רוח מתפשטת בסוד של כל אלה. ומלא ועושה היכל למטה, והפל מתמלא, ונעשה סוד השם הקדוש בהשלמה אחת.

ומשום כך יהושע מלא רוח חכמה, משום - פי סמך משה את ידיו עליו, שהוא הריק עליו ברכות ונתמלאה הבאר ממנו. ואתם, קדושים עליונים, כל אחד מכם התמלא רוח חכמה, ועומד בשלמות בסודות החכמה, משום שהקדוש ברוך הוא התרצה בכם וסמך ידו עליכם. אשרי חלקי שעיני ראו את זה וראו את שלמות רוח החכמה בכם.

בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה. וכתוב (ויקרא כג) אך בעשור (ע"י) לחדש השביעי. וכלא רזא חדא, כד קיימא עלמא דאתי ברזא דכל עשר אמירן, על האי חדש, אקרי בעשור. וכד אתרשימת סיהרא באשלמותא חדא בינייהו, אקרי בחמשה עשר, דהא ה' אתחברת ואתחקקת בינייהו.

ורזא דא י"ה וכד קיימא בשמא דא, פדין אתחבר בה', ואיהי אתוספא (ד"א לגביה תתאי למזון לזון ולמיהב לזון טרפיהו ואתוספא) איהי, ברזא דאת ה' כמלקדמין. חדא, לאתחקקא ולאתחברא ברזא דלעילא, וחדא למיהב מזונא לתתא, וכדין קיימא סיהרא באשלמותא לכל סטרין, עילא ותתא, ברזא דשמא דא, למהוי כלא רזא חדא, ושלימו חד.

יהושע דא איהו רזא דאשלמותא דסיהרא, באלין אתון בן נוי", נוי"ן ודאי דהא נון רזא דסיהרא איהי. מלא ברזא דאשלמותא דשמא קדישא, פדין איהו מלא רוח חכמה ודאי. בגין דנקודה עלאה דאיהי י', אתפשט ואפיק רוח, וההוא רוח עביד היכלא. וההוא רוח אתפשט, ואתעביד שית סטרין. ההוא רוח אתפשט, ברזא דכל אלין. ואמלי ועביד היכלא לתתא, ואתמלי כלא, ואתעביד רזא (דף רט"ו ע"ב) דשמא קדישא, באשלמותא חדא.

ובגין דא יהושע מלא רוח חכמה, בגין פי סמך משה את ידיו עליו, דאיהו אריק ברכאן עליה, ואתמלי בירא מגיה. ואתון קדישי עליונים, כל חד מגייכו אתמלי רוח חכמה, וקיימא באשלמותא, ברזין דחכמתא, בגין דקודשא בריך הוא הוא אתרעי בכו, ואסמך ידוי עלייכו. זכאה חולקי דעיני חמו דא, וחמו שלימו דרוח חכמתא בכו.